

bé amb nous cartonatges o bé reetiquetant els actuals amb etiquetes adhesives.

Per identificar que el preu de venda al públic està calculat d'acord amb el nou marge, al costat del preu han de constar les sigles M.R.

L'etiquetatge només l'ha de fer el laboratori preparador en les instal·lacions centrals.

Disposició transitòria quarta.

A partir del dia 1 de maig de 1999, el preu de venda al públic de les especialitats farmacèutiques és el que consti amb les sigles M.R. a què es refereix la disposició transitòria anterior o bé el que resulti de fer sobre l'antic preu la minoració corresponent.

La facturació de les receptes d'especialitats farmacèutiques a càrrec del Sistema Nacional de Salut, tancada fins al dia 31 de maig de 1999, s'ha de liquidar amb els antics preus. Les facturacions tancades a partir d'1 de juny de 1999 s'han de liquidar amb els nous preus.

Disposició derogatòria única.

Es deroga l'article 5 del Reial decret 2821/1998, de 23 de desembre, pel qual s'estableix la tarifa elèctrica per a 1999. Així mateix, queden derogades totes les disposicions que s'oposin al que estableix aquest Reial decret llei.

Disposició final primera.

U. A l'empara dels articles 149.1.6a i 149.1.8a de la Constitució, té el caràcter de legislació d'aplicació general la modificació de la disposició addicional segona de la Llei 2/1974, de 13 de febrer, reguladora dels col·legis professionals, que conté l'article 1 d'aquest Reial decret llei.

Dos. A l'empara dels articles 149.1.6a i 149.1.8a de la Constitució, té el caràcter de legislació d'aplicació general la modificació dels reials decrets 1426/1989 i 1427/1989, de 17 de novembre; el Decret 757/1973, de 29 de març, i el Decret de 15 de desembre de 1950, en matèria d'aranzels, que conté l'article 2 d'aquest Reial decret llei.

Tres. A l'empara dels articles 149.1.6a, 149.1.7a i 149.1.20a de la Constitució, té el caràcter de legislació d'aplicació general la modificació de la Llei 48/1960, de 21 de juliol, de navegació aèria, que conté l'article 3 d'aquest Reial decret llei.

Quatre. A l'empara de l'article 149.1.13a i 149.1.25a de la Constitució, tenen el caràcter de legislació d'aplicació general el que disposen els articles 4, 5 i 6 d'aquest Reial decret llei.

Cinc. A l'empara de l'article 149.1.21a de la Constitució, té el caràcter de legislació d'aplicació general el que disposa l'article 7 d'aquest Reial decret llei.

Sis. A l'empara de l'article 149.1.14a de la Constitució, té el caràcter de legislació d'aplicació general el que disposa l'article 8 d'aquest Reial decret llei.

Set. A l'empara dels articles 149.1.13a i 149.1.16a de la Constitució, té el caràcter de legislació d'aplicació general el que disposa l'article 9 d'aquest Reial decret llei.

Vuit. A l'empara dels articles 149.1.6a i 149.1.13a de la Constitució, té el caràcter de legislació d'aplicació general la modificació de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, que conté l'article 10 d'aquest Reial decret llei.

Disposició final segona.

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 16 d'abril de 1999.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

(Aquest Reial decret llei s'inclou tenint en compte la Correcció d'errades publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» núm. 101, de 28-4-1999.)

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

8584 REIAL DECRET 610/1999, de 16 d'abril, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei 43/1998, de 15 de desembre, de restitució o compensació als partits polítics de béns i drets confiscats en aplicació de la normativa sobre responsabilitats polítiques del període 1936-1939. («BOE» 92, de 17-4-1999.)

La Llei 43/1998, de 15 de desembre, de restitució o compensació als partits polítics de béns i drets confiscats en aplicació de la normativa sobre responsabilitats polítiques del període 1936-1939, estableix els principis bàsics que han de regir la restitució dels béns o drets que, en aplicació de la normativa esmentada, van ser confiscats als partits polítics, i defineix tant el dret a la restitució com l'àmbit objectiu i subjectiu al qual s'ha de cenyir la restitució o la compensació.

Aquesta tasca, no exempta de dificultats per causa del temps transcorregut des dels fets objecte de reparació, requereix un desplegament reglamentari, complementari de la Llei i previst en la seva disposició final primera, en el qual es precisin els conceptes fixats en la Llei i el procediment al qual s'han de sotmetre les sol·licituds de restitució o compensació que es produeixin en virtut dels drets reconeguts en la Llei.

Aquest Reial decret té així per objecte aprovar el Reglament de desplegament d'aquesta Llei, per permetre'n la plena aplicació, condicionada precisament a aquest desplegament reglamentari.

Seguint la sistemàtica de la Llei 43/1998, de 15 de desembre, el Reglament s'estructura en cinc capítols relatius, respectivament, a les disposicions generals, el procediment, l'execució de les resolucions, els recursos i les exempcions tributàries.

El capítol I conté cinc articles, en els quals es despleguen les previsions de la Llei respecte del règim jurídic general de la restitució o la compensació que preveu, els beneficiaris, els supòsits de restitució de béns immobles o drets de contingut patrimonial sobre els béns, els supòsits de compensació pecuniària i el règim jurídic especial aplicable als arrendaments i els saldos en efectiu.

L'article 1 reitera l'àmbit objectiu que estableix la Llei 43/1998, mitjançant la concreció del que constitueix l'objectiu general i bàsic de la Llei, que és la restitució o la compensació, als partits polítics, dels béns immobles i els drets de contingut patrimonial sobre els béns que els van ser confiscats en virtut de la normativa sobre responsabilitats polítiques del període 1936-1939.

De la mateixa tramitació parlamentària de la Llei es desprèn amb claredat que aquest constitueix l'àmbit objectiu propi i originari de la Llei, com ho prova la inclu-

sió ja en la seva tramitació al Senat de la disposició addicional única, la redacció de la qual aclareix el caràcter excepcional de la compensació per privar arrendaments i per confiscar saldos en efectiu en comptes i dipòsits en entitats financeres.

L'article 2, relatiu als beneficiaris, sistematitza el que estableix la Llei i aclareix, en tot cas, que no tenen la consideració de tals els sindicats de treballadors inclosos en l'àmbit d'aplicació de la Llei 4/1986, de 8 de gener, de cessió del patrimoni sindical acumulat.

L'article 3 precisa els supòsits en els quals és procedent la restitució de béns immobles o drets de contingut patrimonial sobre els béns, així com els requisits que per a això han de concórrer. Així, es concreta que per restituir béns immobles o drets de contingut patrimonial sobre els béns cal acreditar no solament els requisits relatius al subjecte beneficiari, sinó també els relatius al bé, i dins d'aquest, ja que es tracta de restituir, tant les dades o les circumstàncies de la confiscació i la identificació física i jurídica, com que existeix una identitat substancial física i jurídica entre el bé confiscat en el seu moment i el que avui es pretén que sigui restituït.

La compensació pecuniària és objecte de regulació en l'article 4, que aporta respecte de la Llei una enumeració més precisa de les causes determinants de la compensació pecuniària.

L'article 5 estableix el règim jurídic dels arrendaments i els saldos en efectiu, que es qualifica d'especial perquè excedeix, en principi, l'àmbit objectiu propi i originari de la Llei.

Els articles 6 al 17 inclusivament formen el capítol II, relatiu al procediment, ajustat ja a les modificacions introduïdes en la Llei 30/1992, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, específicament en matèria de terminis, suspensió del procediment, resolució i efectes del silenci administratiu, així com a la Llei 4/1999, de 13 de gener, d'introducció a l'euro.

El procediment a què s'han de sotmetre les sol·licituds es configura com un procediment de reparació en el qual es conjuguen els principis de legitimació, oficialitat i gratuïtat. Així, d'una banda, s'estableix la necessitat que el partit polític acreditat el seu dret, provant la seva condició de beneficiari, la confiscació soferta i les condicions del bé o el dret; de l'altra, no obstant això, es fa prevaler un esperit de reposició als beneficiaris a la seva situació originària, sota criteris objectius, precisos i igualitaris de restitució o compensació. Finalment, es garanteix als beneficiaris el mateix tractament que rep l'Estat en les actuacions davant notaris i registradors de la propietat, així com l'exempció de tributs de totes les operacions derivades de la restitució.

D'aquests articles, se'n poden considerar dos de fonamentals: el 8, que estableix la documentació que s'ha de presentar amb la sol·licitud, i l'11, relatiu a l'informe tècnic de valoració.

Respecte de l'informe tècnic, el Reglament opta per dotar els serveis tècnics o a qui hagi de fer aquest informe tècnic de valoració de criteris com més clars millor sobre com s'ha de determinar aquest valor.

Aquests criteris no són, d'altra banda, gens nous o desconeguts en l'àmbit administratiu. Així, respecte del sòl, s'opta per valors cadastrals o, en cas d'inexistència, per determinar-los amb base en el valor residual. Per a les edificacions, s'opta per determinar-ne el valor segons la normativa cadastral. Per als drets de contingut patrimonial la valoració és la que resulti d'aplicar les normes tributàries que serien aplicables al dret de què es tracti, en el supòsit de tributació.

Els dos últims capítols (III i IV) aborden l'execució de les resolucions i els recursos procedents contra aquestes resolucions.

En virtut d'això, de conformitat amb el que preveu la disposició final primera de la Llei 43/1998, de 15 de desembre, a proposta conjunta del vicepresident primer del Govern i el ministre de la Presidència, del vicepresident segon del Govern i el ministre d'Economia i Hisenda i de la ministra de Justícia, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 16 d'abril de 1999,

DISPOSO:

Article únic.

S'aprova el Reglament de la Llei 43/1998, de 15 de desembre, de restitució o compensació als partits polítics de béns i drets confiscats en aplicació de la normativa sobre responsabilitats polítiques del període 1936-1939, el text del qual s'insereix a continuació.

Disposició final primera.

S'autoritzen els ministres de la Presidència, d'Economia i Hisenda i de Justícia per dictar, en l'àmbit de les seves respectives competències, les disposicions necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquest Reial decret i del Reglament que s'aprova.

Disposició final segona.

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà d'haver estat publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 16 d'abril de 1999.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident primer del Govern
i ministre de la Presidència,

FRANCISCO ÁLVAREZ-CASCOS FERNÁNDEZ

REGLAMENT DE LA LLEI 43/1998, DE RESTITUCIÓ O COMPENSACIÓ ALS PARTITS POLÍTICS DE BÉNS I DRETS CONFISCATS EN APLICACIÓ DE LA NORMATIVA SOBRE RESPONSABILITATS POLÍTQUES DEL PERÍODE 1936-1939

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Règim jurídic.*

La restitució o la compensació als beneficiaris que preveu l'article 2, dels béns immobles i els drets de contingut patrimonial sobre els béns, confiscats en aplicació del Decret de 13 de setembre de 1936, la Llei de 9 de febrer de 1939, la Llei de 19 de febrer de 1942 i l'Ordre de 9 de juny de 1943, així com la compensació per la privació definitiva de l'ús i el gaudi de béns immobles urbans en concepte d'arrendataris o per la confiscació de saldos en efectiu en comptes i dipòsits en entitats bancàries i financeres efectuades en virtut de les normes esmentades, s'ha de dur a terme d'acord amb el que preveu la Llei 43/1998, de 15 de desembre, de restitució o compensació als partits polítics de béns i drets confiscats en aplicació de la normativa sobre responsabilitats polítiques del període 1936-1939, aquest Reglament i les disposicions complementàries.

No és procedent la restitució de béns mobles, ni l'abonament, la indemnització o cap compensació pels fruits i les rendes deixats de percebre des del moment de la confiscació, ni pels drets de contingut patrimonial derivats de la pèrdua de drets personals.

En cap cas no és procedent cap restitució ni compensació per béns o drets pels quals els beneficiaris que preveu l'article 2 d'aquest Reglament, o les persones jurídiques vinculades a ells, hagin rebut ja qualsevol tipus de compensació a l'empara de qualsevol altra normativa.

Article 2. *Beneficiaris.*

1. De conformitat amb el que estableix l'article 3 de la Llei 43/1998, i als efectes d'aquest Reglament, es consideren beneficiaris de la restitució o la compensació previstes en aquesta Llei els partits polítics esmentats de forma genèrica o individualitzada en l'article 2 de la Llei de 9 de febrer de 1939 que, amb anterioritat al 6 de desembre de 1978, haguessin sol·licitat formalment la seva reconstitució legal o en tal data haguessin estat ja reconstituïts legalment i sempre que la seva personalitat no s'hagi extingit abans de l'1 de desembre de 1995, que ho són:

a) Respecte dels béns immobles o drets de contingut patrimonial sobre els béns, saldos en efectiu i arrendaments dels quals van ser titulars o en van gaudir com a arrendataris i que els van ser confiscats o dels quals van ser privats en aplicació de la normativa a què es refereix l'article 1 d'aquest Reglament.

b) Respecte dels béns immobles i drets de contingut patrimonial sobre els béns pertanyents a persones jurídiques vinculades a ells, quan aquests béns i drets els haguessin estat confiscats en aplicació de la normativa esmentada i estiguessin afectes o destinats a l'exercici d'activitats polítiques dels partits polítics beneficiaris en el moment de la confiscació.

2. A efectes d'aquest Reglament, no tenen la consideració de persones jurídiques vinculades als partits polítics els sindicats de treballadors inclosos en l'àmbit d'aplicació de la Llei 4/1986, de 8 de gener, de cessió del patrimoni sindical acumulat.

Article 3. *Restitució de béns immobles o drets de contingut patrimonial.*

1. L'Estat ha de restituir, mitjançant el procediment que preveu el Reglament i altres disposicions complementàries, i als beneficiaris que disposa l'article 2, els béns immobles i els drets de contingut patrimonial sobre els béns que, en aplicació del Decret de 13 de setembre de 1936, la Llei de 9 de febrer de 1939, la Llei de 19 de febrer de 1942 i l'Ordre de 9 de juny de 1943, haguessin estat confiscats als partits polítics als quals es refereix l'article 2 o a persones jurídiques vinculades als partits, sempre que, respecte d'aquestes últimes, es tracti de béns o drets que en el moment de la confiscació estiguessin afectes o destinats a activitats polítiques d'aquells partits.

2. La restitució de béns immobles o de drets de contingut patrimonial sobre els béns requereix acreditar, per qualsevol mitjà admès en dret, la condició de beneficiari, d'acord amb l'article 2, així com de la confiscació efectuada a l'empara de la normativa esmentada en l'article 1 d'aquest Reglament. Així mateix, és condició imprescindible la plena identificació física i jurídica del bé, o la identificació jurídica del dret sol·licitat, referides tant al moment de la confiscació com al moment actual, així com la constatació d'una substancial identitat del bé o del dret confiscat i el bé o el dret la restitució del qual es pretén, sens perjudici de les millores de què hagi pogut ser objecte.

3. Quan escaigui la restitució dels béns immobles o els drets de contingut patrimonial sobre els béns sol·licitats i hagin experimentat alteracions físiques mitjan-

çant la incorporació de millores efectuades mentre van pertànyer a l'Estat per aquest o per tercers, el beneficiari de la devolució està obligat a abonar a l'Estat el valor d'aquestes millores.

En el cas que els béns hagin estat gravats per l'Estat amb càrregues o gravàmens de caràcter real subsistents en el moment de la restitució, independentment del dret dels beneficiaris a la restitució, és procedent l'abonament d'una compensació pecuniària per la reducció de valor que impliquin les càrregues esmentades.

Són aplicables les normes d'aquest Reglament per al càlcul i la fixació, amb referència a l'entrada en vigor de la Llei 43/1998, de la compensació pecuniària que correspongui a l'Estat per les millores incorporades al bé objecte de restitució, així com de la compensació que correspongui als beneficiaris per la disminució del valor dels béns o els drets objecte de restitució derivada de les càrregues o gravàmens establerts per l'Estat, en els termes que preveu l'article 2 de la Llei 43/1998.

4. En cap cas no són objecte d'indemnització els possibles danys o els menyscapes als béns i als drets objecte de restitució produïts durant el període transcorregut entre la data de la confiscació i la de restitució.

Article 4. *Compensació pecuniària.*

1. Si, havent-se acreditat la condició de beneficiari, així com la confiscació a l'empara de la normativa esmentada, els béns o els drets a què es refereix l'article anterior no poden ser tornats totalment o parcialment per alguna de les causes assenyalades a continuació, l'Estat ha de compensar pecuniàriament el seu valor, la determinació del qual, amb referència a la data d'entrada en vigor de la Llei 43/1998, s'ha de fer d'acord amb el que estableix l'article 11 del Reglament.

2. Són causes determinants de la compensació pecuniària pels béns immobles o els drets patrimonials sobre els béns la restitució dels quals se sol·licita:

a) La destrucció del bé confiscat sol·licitat o sobre el qual recau el dret que es reclama, sempre que hagin quedat degudament acreditades l'existència, les característiques físiques i la titularitat del bé o el dret en el moment de la confiscació.

b) La impossibilitat d'identificació física i jurídica suficient en el moment actual del bé confiscat sol·licitat o sobre el qual recau el dret reclamat, perquè ha sofert transformacions o modificacions tals que n'impedeixen la correcta individualització, o impliquin una discrepància entre la identitat del bé en el moment de la confiscació i la del bé existent en el moment d'entrada en vigor de la Llei, sempre que s'hagin acreditat degudament l'existència, les característiques físiques i la titularitat del bé o el dret en el moment de la confiscació.

c) La pertinença del bé o del dret sol·licitats a tercers persones diferents de l'Estat.

3. El Consell de Ministres pot optar entre la restitució o la compensació pecuniària del bé immoble o el dret de contingut patrimonial sobre el bé la restitució del qual se sol·licita, quan concorrin alguna de les circumstàncies següents:

a) Que tingui caràcter demanial.

b) Que hagi estat objecte de millores per l'Estat que representin més del 25 per 100 del valor total del bé o el dret.

c) Quan ho consideri pertinent per raons d'interès general, motivades degudament, que aconsellin la conservació del bé o del dret sota la titularitat de l'Estat.

4. En el cas que escaigui una restitució total del bé o del dret sol·licitat i no es pugui efectuar aquesta

restitució, perquè una part del bé o del dret està afectada per alguna de les circumstàncies que preveu aquest article, se n'ha d'acordar la restitució parcial i la compensació pecuniària que escaigui, d'acord amb l'article 11 d'aquest Reglament, per la part no restituïda.

Article 5. Règim jurídic especial dels arrendaments i els saldos en efectiu.

1. També són objecte de compensació, d'acord amb la disposició addicional única de la Llei 43/1998 i en els termes que preveuen aquest Reglament i altres disposicions complementàries:

a) La privació definitiva, acreditada fefaentment, als beneficiaris a què es refereix l'article 2, de l'ús i el gaudi de béns immobles urbans en concepte d'arrendataris, sempre que la privació esmentada sigui conseqüència de l'aplicació de la normativa a què es refereix l'article 1 del Reglament.

b) La confiscació, acreditada fefaentment, de saldos en efectiu en comptes i dipòsits en entitats bancàries i financeres autoritzades legalment per operar com a tals en el moment de la confiscació, dels quals siguin titulars els beneficiaris enumerats en l'article 2 i que els siguin confiscats en aplicació de la normativa esmentada.

2. En tot cas, l'import total màxim que s'ha d'abonar per beneficiari pels dos conceptes a què es refereix aquest article és de 500.000.000 de pessetes (3.005.060,52191 euros).

CAPÍTOL II Procediment

Article 6. Òrgans competents i procediment.

1. Correspon a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat tramitar les sol·licituds de restitució o compensació de béns, drets, arrendaments i saldos als quals es refereix aquest Reglament, mitjançant la instrucció dels expedients oportuns segons el procediment que estableixen aquest Reglament i les disposicions complementàries.

2. Correspon al Consell de Ministres la resolució motivada dels procediments incoats, a proposta de la Direcció General del Patrimoni de l'Estat, a través del ministre d'Economia i Hisenda. Les resolucions sobre compensació pecuniària han de fixar el valor d'aquesta compensació.

3. El procediment establert en aquest Reglament es regeix pel que s'hi disposa, les seves disposicions complementàries i la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 7. Iniciació.

1. Els drets i les accions reconeguts en la Llei 43/1998 s'han d'exercir en el termini d'un any, a comptar de l'endemà de l'entrada en vigor d'aquest Reglament.

2. A aquests efectes, s'ha d'adreçar la sol·licitud corresponent a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat del Ministeri d'Economia i Hisenda, en la qual es descriu detalladament el bé immoble, el dret, l'arrendament o el saldo en efectiu la restitució o compensació del qual se sol·licita, i acreditar-ne la condició de beneficiari, així com la titularitat que en el moment de la confiscació exercia el partit polític o la persona jurídica vinculada al partit, la confiscació per aplicació de la normativa sobre responsabilitats polítiques i altres circumstàncies que, conegudes pel sol·licitant, aquest consideri d'interès per resoldre la seva sol·licitud.

Article 8. Documentació.

1. Les sol·licituds han d'anar acompanyades dels documents següents:

a) Els que acreditin la personalitat jurídica del beneficiari i la concurrència dels requisits que estableix l'article 2 d'aquest Reglament, així com la representació o el mandat que exerceixi qui actua en nom del beneficiari.

b) Quan sigui procedent, els que acreditin la vinculació existent entre la persona jurídica titular en el moment de la confiscació dels béns o els drets que es reclamen i el partit polític sol·licitant.

c) Certificació literal del Registre de la propietat dels assentaments, si n'hi ha, relatius al bé immoble o al dret sobre el bé la restitució del qual se sol·licita, des de la data de la seva confiscació fins a l'actualitat.

d) Altres documents públics o privats que es posseeixin, acreditatius de l'adquisició, la titularitat i les condicions físiques i jurídiques del bé, o condicions jurídiques del dret amb anterioritat a la confiscació. No és necessària la presentació d'aquests documents quan la certificació registral presentada acrediti prou els punts esmentats, llevat del fet que la petició es refereixi a dades o circumstàncies sobre els quals els registres no puguin donar fe.

e) Documentació acreditativa de la situació actual i condicions físiques i jurídiques del bé o dret la restitució del qual es pretén, si n'hi ha i és coneguda pel sol·licitant.

f) Documentació acreditativa que, si s'escau, es disposi de la confiscació a l'empara de la normativa sobre responsabilitats polítiques dels béns i els drets la restitució o compensació dels quals es pretén.

g) Documentació acreditativa de la condició d'arrendatari i de les condicions de l'arrendament corresponent en el moment de la confiscació, o qualsevol altre instrument probatori, així com de la privació d'aquest dret a l'empara de la normativa sobre responsabilitats polítiques esmentada en l'article 1 d'aquest Reglament, quan se sol·liciti la compensació per aquesta privació.

h) Documentació acreditativa de la titularitat i de la confiscació, a l'empara de la normativa sobre responsabilitats polítiques que conté l'article 1 del Reglament, de saldos en efectiu en comptes i dipòsits en entitats bancàries, quan se'n pretengui la compensació.

i) Altres documents que el sol·licitant desitgi aportar perquè els considera convenients per acreditar els punts recollits en la seva sol·licitud.

A aquests efectes, l'Estat ha de facilitar l'accés als fons i als arxius amb preferència i gratuïtat, així com als registres públics on es pugui trobar aquesta documentació.

En tot cas, en defecte dels documents a què es fa referència en aquest apartat, s'accepten com a proves o mitjans acreditatius tots els admesos en dret.

2. Les actuacions que s'hagin de sol·licitar a notaris i registradors de la propietat i els documents que hagin d'expedir a l'empara d'aquest Reglament estan subjectes al mateix règim que l'establert per a l'Estat.

3. Els documents esmentats en el número anterior poden ser aportats en original o còpia autèntica. A aquests efectes, i a instància del sol·licitant, l'òrgan instructor ha de confrontar-ne les còpies i retornar els originals.

4. Així mateix, si el sol·licitant té coneixement de terceres persones que tinguin inscrit a favor seu, o alleguin o exerceixin algun dret sobre els béns o drets la restitució dels quals es pretén, o bé que puguin ser afectats per la resolució de què es dicti, ho ha de posar de manifest expressament i identificar les persones esmentades quan sigui possible.

5. Si la sol·licitud no reuneix els requisits generals que exigeix l'article 70 de la Llei 30/1992, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, s'ha de requerir l'interessat perquè en el termini de deu dies esmeni la falta o aportï els documents preceptius, amb indicació que, si no ho fa, se'l tindrà per desistit en la seva petició i s'eleva al Consell de Ministres la proposta de resolució corresponent declarativa d'aquesta circumstància. No obstant això, aquest termini pot ser ampliat a petició de l'interessat o a iniciativa de l'òrgan instructor, cinc dies com a màxim, quan l'aportació dels documents requerits presenti dificultats especials.

Article 9. *Admissió de sol·licituds.*

Un cop presentada la sol·licitud, la Direcció General del Patrimoni de l'Estat ha de procedir a la seva admissió, llevat del fet que s'hagi presentat fora del termini assenyalat en l'article 7 d'aquest Reglament, cas en què ha d'eleva al Consell de Ministres la proposta d'inadmissió corresponent.

Article 10. *Instrucció.*

La Direcció General del Patrimoni de l'Estat ha de fer d'ofici totes les actuacions que consideri necessàries per determinar, conèixer i comprovar les dades, els fets o les circumstàncies en virtut dels quals s'hagi de pronunciar la resolució.

Article 11. *Informe tècnic de valoració.*

1. Les sol·licituds formulades a l'empara d'aquest Reglament són objecte d'un informe tècnic sobre els punts que l'òrgan instructor consideri necessaris per formular la proposta de resolució corresponent.

A aquests efectes, el valor pecuniari del sòl urbà i urbanitzable és el que resulti de l'aplicació a l'aprofitament corresponent del valor bàsic de repercussió recollit en les ponències cadastrals per al terreny de què es tracti. En cas que no existeixin o no siguin aplicables els valors de les ponències cadastrals, perquè han perdut vigència o s'ha modificat el planejament, el valor bàsic de repercussió s'ha de calcular pel mètode residual.

El valor del sòl rústic és el que resulti dels valors del cadastre de rústica, d'acord amb els usos agrícoles, ramaders o forestals que tingui.

El valor pecuniari de les edificacions es determina d'acord amb la normativa cadastral en funció del cost de reposició, corregit en consideració a l'antiguitat i l'estat de conservació de les edificacions.

El valor dels drets de contingut patrimonial, les càrregues i els gravàmens és el que resulti d'aplicar-hi les normes tributàries que serien aplicables si aquests drets, càrregues o gravàmens constituïssin un fet imposable.

El valor de les millores es calcula aplicant els criteris anteriors, en funció de la seva naturalesa i, supletòriament, atenent als criteris de valoració usuals de les millores.

2. Sens perjudici d'altres punts, l'informe tècnic s'ha de pronunciar sobre els supòsits següents:

a) Respecte dels béns i els drets la restitució dels quals sigui procedent, d'acord amb la Llei 43/1998 i aquest Reglament:

1r Si han experimentat alteracions físiques mitjançant la incorporació de millores des de la seva confiscació fins a la data d'entrada en vigor de la Llei 43/1998, se n'ha de determinar el valor pecuniari, amb indicació, si s'escau, de si representen més del 25 per 100 del

valor total dels béns o drets la restitució dels quals es pretén.

2n Si han estat gravats per l'Estat amb càrregues de caràcter real que impliquin una disminució del seu valor, se n'ha de determinar el valor pecuniari amb referència a l'entrada en vigor de la Llei 43/1998.

b) Respecte dels béns i els drets la restitució dels quals no sigui possible perquè hi concorre algun dels supòsits que preveuen la Llei 43/1998 i l'article 4 d'aquest Reglament, i sigui procedent la compensació pecuniària, se n'ha de determinar el valor pecuniari segons els criteris fixats en l'apartat 1 d'aquest article, amb referència a la data d'entrada en vigor de la Llei 43/1998. El càlcul d'aquest valor s'ha de fer d'acord amb les condicions físiques i jurídiques que tenia el bé o les condicions jurídiques que tenia el dret en el moment de la confiscació, sense que en cap cas no es tinguin en compte, en la fixació del valor, els increments de valor que responguin a millores incorporades específicament per l'Estat o terceres persones des de la confiscació fins al moment d'entrada en vigor de la Llei 43/1998.

c) En les sol·licituds de compensació per privació de la condició d'arrendatari s'ha de determinar la quantitat que resulti d'actualitzar la renda anual segons l'índex de valor constant de la pesseta per un període màxim de deu anys, o el que tenia l'arrendament si és menor.

d) En la sol·licitud de compensació per privació de saldos en efectiu en comptes i dipòsits en entitats bancàries i financeres s'ha de fixar l'import d'aquesta compensació mitjançant l'actualització de la quantitat confiscada segons l'índex de valor constant de la pesseta.

L'informe tècnic a què es refereix aquest article, el poden elaborar els serveis tècnics d'anàlisi o valoració d'immobles de l'Administració General de l'Estat. En cas que l'òrgan instructor ho consideri necessari, pot contractar la realització de l'informe amb entitats privades o públiques amb experiència en el sector immobiliari.

Article 12. *Informe de l'Advocacia de l'Estat i de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.*

Les propostes de resolució de les sol·licituds presentades, les ha d'informar l'Advocacia de l'Estat al Ministeri d'Economia i Hisenda i la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

Article 13. *Suspensió del procediment.*

En qualsevol moment l'òrgan instructor pot acordar la suspensió del procediment si se suscita algun litigi sobre qüestions de dret privat que condicionin la resolució de l'expedient, fins que l'autoritat o jurisdicció competent per a la resolució dicti pronunciament ferm, o quan concorrin qualsevol de les causes de suspensió previstes en l'article 42.5 de la Llei 30/1992, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 14. *Acabament del procediment.*

Posen fi al procediment la resolució, el desistiment, la caducitat i la renúncia al dret, així com la impossibilitat material de continuar el procediment per causes sobrevingudes.

Article 15. *Resolució.*

1. La resolució que posi fi al procediment ha de ser motivada i s'ha d'ajustar al que estableix l'article 89 de la Llei 30/1992, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

2. La resolució expressa s'ha de notificar als interessats en el termini màxim de sis mesos des de la recepció de la sol·licitud en qualsevol dels registres del Ministeri d'Economia i Hisenda, sens perjudici dels supòsits de suspensió i ampliació de terminis que preveuen aquest Reglament i la Llei 30/1992, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

3. Transcorregut el termini establert per a la notificació de la resolució expressa sense que s'hagi dictat, s'ha d'entendre estimada la pretensió. No obstant això, quan les sol·licituds es refereixin a béns o drets de caràcter demanial, la falta de resolució expressa en el termini establert té efectes desestimadors, d'acord amb el que disposa l'article 43 de la Llei 30/1992, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 16. *Ajornament de la restitució.*

Si s'ha sol·licitat la restitució de béns o drets afectats al domini públic, el Govern, en la resolució que acordi la restitució o en un termini no superior a tres mesos des de la resolució, pot acordar l'ajornament de la restitució per un termini màxim de dos anys, amb l'informe previ sobre això de la Direcció General del Patrimoni de l'Estat; en aquest cas s'ha de fixar una indemnització complementària.

Aquesta indemnització es determina valorant l'ús i el gaudi dels béns o els drets durant el termini que es fixi, d'acord amb els criteris establerts per a supòsits d'ocupació de béns i drets de tercers per part de l'Administració de l'Estat; la meritació de la indemnització s'ha de produir per períodes trimestrals i cessa l'obligació de pagament pels períodes no meritats si l'Administració decideix fer efectiva la restitució abans del termini establert.

Article 17. *Ajornament o fraccionament de la compensació.*

En el cas que s'hagi acordat una compensació pecuniària a favor del beneficiari, o bé s'estableixi l'obligació dels beneficiaris de pagament de quantitats a favor de l'Estat, quan l'import superi els 1.000 milions de pessetes (6.010.121,04383 euros) en la mateixa resolució que posi fi al procediment es pot acordar un ajornament o el fraccionament del pagament, fins un termini màxim de quatre anys, amb la meritació corresponent de l'interès legal dels diners, sense que en cap cas el desembossament inicial pugui ser inferior al 50 per 100 de la quantitat fixada, i es pot distribuir la resta en les quatre anualitats indicades. Aquest fraccionament s'ha de fixar, en el cas de pagaments que ha d'efectuar l'Estat, d'acord amb els percentatges establerts en l'article 61.3 del Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei general pressupostària.

S'ha de liquidar i exigir anualment l'interès amb referència al deute pendent al final de cada exercici.

CAPÍTOL III

Execució de les resolucions

Article 18. *Execució.*

L'execució de les resolucions, l'ha de fer la Direcció General del Patrimoni de l'Estat, a qui correspon efectuar les operacions de regularització jurídica corresponents, així com delimitacions, segregacions, immatriculacions i altres operacions de regularització registral que siguin procedents.

A aquests efectes, la resolució que es dicti amb acord de restitució constitueix el títol suficient per inscriure béns i drets en el Registre de la propietat.

En el supòsit que el bé o el dret patrimonial sobre el bé que es restitueix tingui caràcter demanial, la resolució que es dicti amb acord de restitució porta implícita la desafectació del domini públic.

CAPÍTOL IV

Recursos

Article 19. *Recursos.*

Els acords del Consell de Ministres adoptats a l'empara de la Llei i d'aquest Reglament posen fi a la via administrativa i s'hi pot interposar recurs potestatiu de reposició i, si s'escau, recurs contenciós administratiu.

MINISTERI DE L'INTERIOR

8648 *REIAL DECRET 596/1999, de 16 d'abril, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament i execució de la Llei orgànica 4/1997, de 4 d'agost, per la qual es regula la utilització de videocàmeres per les forces i els cossos de seguretat en llocs públics. («BOE» 93, de 19-4-1999.)*

La Llei orgànica 4/1997, de 4 d'agost, per la qual es regula la utilització de videocàmeres per les forces i cossos de seguretat en llocs públics, ha establert el marc jurídic aplicable a la utilització dels sistemes de gravació d'imatges i sons, com a mitjà que poden fer servir les forces i els cossos de seguretat en el compliment de la seva missió, encomanada per l'article 104 de la Constitució, de protegir el lliure exercici dels drets i les llibertats i garantir la seguretat ciutadana.

Aquesta nova regulació no solament té com a finalitat posar a disposició de les forces i els cossos de seguretat l'ús d'aquests mitjans per a la prevenció d'actes delictuosos, la protecció de les persones i la custòdia de béns en espais públics, sinó que la seva finalitat primordial consisteix a establir les garanties necessàries perquè aquesta utilització sigui estrictament respectuosa amb els drets i les llibertats dels ciutadans.

Així, les normes contingudes en la Llei esmentada sotmeten, en primer lloc, la utilització de videocàmeres a l'autorització administrativa prèvia, si bé el règim d'autorització és diferent segons que es tracti d'instal·lacions fixes de videocàmeres o de videocàmeres mòbils. En segon lloc, descriuen els principis d'utilització, és a dir, els principis d'idoneïtat i intervenció mínima. I en tercer lloc, estableixen les garanties necessàries amb relació a les videogravacions resultants.

Dins el règim de garanties que estableix la Llei orgànica 4/1997 té un paper clau la Comissió que preveu l'article 3, com a òrgan consultiu dotat d'independència de l'autoritat administrativa competent per atorgar l'autorització. La Llei atribueix a aquesta Comissió l'informe previ necessari per a l'autorització d'instal·lacions fixes de videocàmeres, així com l'informe, a posteriori, de l'autorització de videocàmeres mòbils. En ambdós casos, si l'informe és negatiu o condicionant, té caràcter vinculant.

L'esmentat article 3 estableix que la composició i el funcionament d'aquesta Comissió, la presidència de la qual correspon al president del Tribunal Superior de Justícia a la comunitat autònoma de què es tracti, així com